

Nieuwsbrief SR Updates

Nummer 20, 2024

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:885](#) 18-06-2024

Heeft het hof in strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv niet in het bijzonder de redenen opgegeven waarom het is afgeweken van een door de verdediging naar voren gebracht uitdrukkelijk onderbouwd standpunt?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:836](#) 18-06-2024

Kon het hof oordelen dat de benadeelde partij recht heeft op vergoeding van immateriële schade?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:766](#) 18-06-2024

Mocht het hof het verweer over de betrouwbaarheid van de voor het bewijs gebruikte verklaring van de aangeefster verwerpen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:900](#) 18-06-2024

Voldoet de motivering van de strafoplegging aan de eisen van artikel 359 lid 5 en 6 Sv?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:859](#) 18-06-2024

Heeft het hof verzuimd in het arrest op te nemen dat sprake is van een alternatieve betalingsverplichting met betrekking tot de vordering van de benadeelde partij en de schadevergoedingsmaatregel?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:764](#) 18-06-2024

Mocht het hof de door de benadeelde partij gevorderde materiële en immateriële schadevergoeding toewijzen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:901](#) 18-06-2024

Kon het hof bij zijn beslissing tot dadelijk uitvoerbaar verklaren van de opgelegde vrijheidsbeperkende maatregel rekening houden met niet-onherroepelijke veroordeling?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:837](#) 18-06-2024

Kon het hof overwegen dat de verdachte door geen verzekering af te sluiten en in stand te houden, het risico heeft genomen 'slachtoffers te benadelen doordat zij hun schade niet kunnen verhalen'?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:765](#) 18-06-2024

Kon het hof een bijkomende straf opleggen van ontzetting van recht van de verdachte om middelijk of onmiddelijk beroep van de bestuurder van de stichting uit te

oefenen?

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:845](#) 11-06-2024

Herziening.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:844](#) 11-06-2024

Herziening.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:846](#) 11-06-2024

Herziening.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:847](#) 11-06-2024

Herziening.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:841](#) 11-06-2024

Heeft de rechtbank toereikend gemotiveerd geoordeeld dat niet buiten redelijke twijfel staat dat de klager als eigenaar van de in beslag genomen auto moet worden aangemerkt?

RECHTSPRAAK

Kon het hof bij zijn beslissing tot dadelijk uitvoerbaar verklaren van de opgelegde vrijheidsbeperkende maatregel rekening houden met niet-onherroepelijke veroordeling?

Kon het hof bij zijn beslissing tot dadelijk uitvoerbaar verklaren van de opgelegde vrijheidsbeperkende maatregel rekening houden met niet-onherroepelijke veroordeling?

Het cassatiemiddel klaagt onder meer dat het hof bij zijn beslissing tot het dadelijk uitvoerbaar verklaren van de door hem opgelegde vrijheidsbeperkende maatregel ten onrechte rekening heeft gehouden met een niet-onherroepelijke veroordeling.

Op grond van artikel 38v lid 4 Sr kan de rechter – in afwijking van de algemene regel dat een rechterlijke uitspraak pas ten uitvoer mag worden gelegd nadat zij onherroepelijk is geworden – bevelen dat een door hem opgelegde vrijheidsbeperkende maatregel dadelijk uitvoerbaar is. In dat geval moet de rechter, in de motivering van zijn bevel tot dadelijke uitvoerbaarheid van de vrijheidsbeperkende maatregel blijk geven dat aan de in artikel 38v lid 4 Sr gestelde voorwaarden is voldaan.

Het cassatiemiddel berust op de opvatting dat de rechter bij de motivering van de beslissing tot het dadelijk uitvoerbaar verklaren van de vrijheidsbeperkende maatregel van artikel 38v Sr, niet een niet-onherroepelijke veroordeling in aanmerking mag nemen. Die opvatting vindt echter – gelet op de tekst van artikel 38v lid 4 Sr en de wetsgeschiedenis – geen steun in het recht.

Voor zover het cassatiemiddel hierover klaagt, faalt het.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:901

Zaaknummer: 22/01581

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en F. Posthumus

Advocaten: O.J. Much

Wetsartikelen: 38v Sr

RECHTSPRAAK

Kon het hof overwegen dat de verdachte door geen verzekering af te sluiten en in stand te houden, het risico heeft genomen ‘slachtoffers te benadelen doordat zij hun schade niet kunnen verhalen’?

Kon het hof overwegen dat de verdachte door geen verzekering af te sluiten en in stand te houden, het risico heeft genomen ‘slachtoffers te benadelen doordat zij hun schade niet kunnen verhalen’?

Het cassatiemiddel klaagt over de strafmotivering voor zover deze inhoudt dat de verdachte, door geen autoverzekering af te sluiten, het risico heeft genomen slachtoffers te benadelen doordat zij hun schade niet kunnen verhalen.

Het hof heeft onder meer overwogen dat de verdachte door geen verzekering af te sluiten en in stand te houden, het risico heeft genomen ‘slachtoffers te benadelen doordat zij hun schade niet kunnen verhalen’. Deze overweging is niet zonder meer begrijpelijk, nu in de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen – die, zoals het hof terecht heeft overwogen, tot doel heeft slachtoffers te beschermen tegen schade die (onder meer) met onverzekerde motorrijtuigen wordt veroorzaakt – is geregeld dat dergelijke slachtoffers (in beginsel) schadeloos worden gesteld.

Het cassatiemiddel klaagt hierover terecht maar kan bij gebrek aan belang niet tot cassatie leiden. Ook zonder deze overweging is de strafoplegging toereikend gemotiveerd.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:837

Zaaknummer: 22/01088

Rechters: V. van den Brink, Y. Buruma en A.E.M. Röttgering

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Kon het hof een bijkomende straf opleggen van ontzetting van recht van de verdachte om middellijk of onmiddellijk beroep van de bestuurder van de stichting uit te oefenen?

Kon het hof een bijkomende straf opleggen van ontzetting van recht van de verdachte om middellijk of onmiddellijk beroep van de bestuurder van de stichting uit te oefenen?

Het cassatiemiddel klaagt over de door het hof opgelegde bijkomende straf van ontzetting van het recht van de verdachte om 'middellijk of onmiddellijk' het beroep van bestuurder van een stichting uit te oefenen. Het voert daartoe onder meer aan dat het hof deze straf onvoldoende duidelijk heeft geformuleerd.

Op grond van artikel 28 lid 1 Sr kan een verdachte worden ontzet uit onder meer het recht bepaalde beroepen uit te oefenen. Die mogelijkheid bestaat in de bij de wet bepaalde gevallen en als het strafbare feit is begaan in de uitoefening van dat beroep. Deze ontzetting moet betrekking hebben op het recht op uitoefening van een beroep dat in voldoende verband staat met het beroep waarin het strafbare feit is begaan. De ontzetting van het recht bepaalde beroepen uit te oefenen kan zich ook uitstrekken tot de beroepsuitoefening als overeenkomstig het rechtspersonenrecht benoemd bestuurder van een rechtspersoon. (Vgl. HR 8 september 2020, ECLI:NL:HR:2020:1378.)

Ook een rechtspersoon kan een overeenkomstig het rechtspersonenrecht benoemde bestuurder van een rechtspersoon zijn (hierna: rechtspersoon-bestuurder). Dat brengt met zich dat een natuurlijk persoon die bestuurder is van een rechtspersoon-bestuurder, kan worden aangemerkt als 'middellijk bestuurder' van de rechtspersoon waarvan de rechtspersoon-bestuurder (onmiddellijk) bestuurder is, en van eventuele rechtspersonen waarvan die rechtspersoon weer bestuurder is. (Vgl. artikel 2:11 BW.)

Het hof heeft geoordeeld dat de verdachte moet worden ontzet uit het recht het beroep van bestuurder – middellijk of onmiddellijk – van een stichting uit te oefenen. In dat oordeel ligt besloten dat het hof de verdachte ontzet uit het recht het beroep uit te oefenen van bestuurder

van een stichting dan wel van een rechtspersoon die bestuurder is van een stichting. Dat kan worden aangemerkt als de uitoefening van een voldoende bepaald beroep, als bedoeld in de zin van artikel 28 lid 1 aanhef en onder 5° Sr.

Voor zover het cassatiemiddel hierover klaagt, faalt het.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:765

Zaaknummer: 22/01392

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering en T. Kooijmans

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 28 Sr en 2:11 BW

RECHTSPRAAK

Mocht het hof de door de benadeelde partij gevorderde materiële en immateriële schadevergoeding toewijzen?

Mocht het hof de door de benadeelde partij gevorderde materiële en immateriële schadevergoeding toewijzen?

Beoordeling van het tweede cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de toewijzing door het hof van de door de benadeelde partij [benadeelde] gevorderde immateriële schadevergoeding tot een bedrag van € 1.000.

In zijn arrest van 28 mei 2019, ECLI:NL:HR:2019:793 heeft de Hoge Raad onder meer overwogen:

‘2.4.4 Art. 6:106 BW geeft een limitatieve opsomming van gevallen waarin deze bepaling recht geeft op vergoeding van immateriële schade als gevolg van onrechtmatig handelen, te weten in geval van:

- a. oogmerk om zodanige schade toe te brengen, bijvoorbeeld indien de verdachte iemand heeft gedood met het oogmerk aan de benadeelde partij immateriële schade toe te brengen;
- b. aantasting in de persoon: 1) door het oplopen van lichamelijk letsel, 2) door schade in zijn eer of goede naam of 3) op andere wijze;
- c. bepaalde gevallen van aantasting van de nagedachtenis van een overledene.

2.4.5 Van de onder b.3) bedoelde aantasting in de persoon “op andere wijze” is in ieder geval sprake indien de benadeelde partij geestelijk letsel heeft opgelopen. Degene die zich hierop beroept, zal voldoende concrete gegevens moeten aanvoeren waaruit kan volgen dat in verband met de omstandigheden van het geval psychische schade is ontstaan. Daartoe is vereist dat naar objectieve maatstaven het bestaan van geestelijk letsel kan worden vastgesteld. Ook als het bestaan van geestelijk letsel in voornoemde zin niet kan worden aangenomen, is niet uitgesloten dat de aard en de ernst van de normschending en van de

gevolgen daarvan voor de benadeelde, meebrengen dat van de in art. 6:106, aanhef en onder b, BW bedoelde aantasting in zijn persoon “op andere wijze” sprake is. In zo een geval zal degene die zich hierop beroept de aantasting in zijn persoon met concrete gegevens moeten onderbouwen. Dat is slechts anders indien de aard en de ernst van de normschending meebrengen dat de in dit verband relevante nadelige gevolgen daarvan voor de benadeelde zo voor de hand liggen, dat een aantasting in de persoon kan worden aangenomen. Van een aantasting in de persoon “op andere wijze” als bedoeld in art. 6:106, aanhef en onder b, BW is niet reeds sprake bij de enkele schending van een fundamenteel recht.’

Het hof heeft de vordering tot vergoeding van immateriële schade van de benadeelde partij [benadeelde] toegewezen tot een bedrag van € 1.000, vermeerderd met de wettelijke rente. Mede in aanmerking genomen dat deze vordering namens de verdachte gemotiveerd is betwist, is dat oordeel ontoereikend gemotiveerd. Daarbij is van belang dat uit de overwegingen van het hof niet kan worden afgeleid op welke in artikel 6:106 BW vermelde grond en op welke door het hof vastgestelde omstandigheden het hof de toewijzing van dit deel van de vordering van de benadeelde partij heeft gebaseerd. Dat brengt mee dat ook de oplegging van de in artikel 36f Sr voorziene maatregel niet in stand kan blijven (vgl. HR 18 juni 2019, ECLI:NL:HR:2019:901).

Beoordeling van het derde cassatiemiddel

Het cassatiemiddel klaagt over de toewijzing door het hof van de door de benadeelde partij [benadeelde] gevorderde materiële schadevergoeding.

Voor zover het cassatiemiddel klaagt dat de bewezen verklaarde feiten de benadeelde partij naast schade ook voordeel hebben opgeleverd dat op grond van artikel 6:100 BW bij de schadevaststelling in aanmerking moet worden genomen, faalt het omdat het miskent dat gesteld noch gebleken is dat tussen de bewezen verklaarde feiten en de door de verdachte gepretendeerde aanspraak op huurtermijnen en bijkomende kosten, het door artikel 6:100 BW vereiste verband bestaat.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:764

Zaaknummer: 22/00469

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: W. Römelingh

Wetsartikelen: 6:100 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Heeft het hof verzuimd in het arrest op te nemen dat sprake is van een alternatieve betalingsverplichting met betrekking tot de vordering van de benadeelde partij en de schadevergoedingsmaatregel?

Heeft het hof verzuimd in het arrest op te nemen dat sprake is van een alternatieve betalingsverplichting met betrekking tot de vordering van de benadeelde partij en de schadevergoedingsmaatregel?

Het cassatiemiddel klaagt dat het hof geen alternatieve vergoedingsplicht heeft opgenomen in zijn uitspraak.

Het cassatiemiddel is terecht voorgesteld. De Hoge Raad zal doen wat het hof had moeten doen.

Opmerking verdient nog dat een kennelijke misslag als deze zich bij uitstek leent voor herstel door het hof zelf. Het gaat immers om een onmiddellijk kenbare fout die zich voor eenvoudig herstel leent door de rechters die op de zaak hebben gezeten overeenkomstig de beslissingen van de Hoge Raad in de arresten van 6 juli 2010, ECLI:NL:HR:2010:BJ7243 en 12 juni 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW1478. Deze wijze van herstel verdient de voorkeur, omdat daardoor op korte termijn en op een eenvoudige wijze ondubbelzinnig duidelijkheid komt te bestaan over de voor tenuitvoerlegging vatbare beslissing. Wanneer in zo'n geval zekerheidshalve – naast het doen van het verzoek om een herstelarrest – ook cassatieberoep is ingesteld, kan dat beroep of het betreffende cassatiemiddel worden ingetrokken zodra het herstelarrest is gewezen.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:859

Zaaknummer: 22/04286

Rechters: M.J. Borgers, T.B. Trotman en F. Posthumus

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Voldoet de motivering van de strafoplegging aan de eisen van artikel 359 lid 5 en 6 Sv?

Voldoet de motivering van de strafoplegging aan de eisen van artikel 359 lid 5 en 6 Sv?

Het cassatiemiddel klaagt dat de motivering door het hof van de strafoplegging niet in overeenstemming is met de eisen die artikel 359 lid 5 en 6 Sv stelt.

In het Nederlandse strafrecht geldt dat de rechter die de zaak behandelt en op basis daarvan over de feiten oordeelt (hierna: de feitenrechter), beschikt over een ruime straftoemingsvrijheid. Dat wil zeggen dat de feitenrechter binnen de grenzen die de wet stelt, vrij is in de keuze van de op te leggen straf – waaronder ook is te verstaan de strafsoort – en in de keuze en de weging van de factoren die hij daarvoor in de concrete zaak van belang acht. De beslissing over de straftoemeting wordt in sterke mate bepaald door de omstandigheden van het geval en de persoon van de verdachte. Mede gelet op de veelheid aan factoren die van belang (kunnen) zijn bij de keuze van de strafsoort en het bepalen van de hoogte van de straf kan de feitenrechter daarbij slechts tot op zekere hoogte inzicht verschaffen in en uitleg geven over de afwegingen die ten grondslag liggen aan zijn straftoemingsbeslissing.

In artikel 359 lid 5 en 6 Sv zijn enkele motiveringsvoorschriften neergelegd die de rechter ambtshalve bij de oplegging van een straf in acht moet nemen. Het in artikel 359 lid 2 Sv neergelegde motiveringsvoorschrift heeft daarnaast zelfstandige betekenis. Dit voorschrift brengt met zich dat de rechter zijn beslissing over de strafoplegging nader moet motiveren als die beslissing afwijkt van een uitdrukkelijk onderbouwd standpunt van de verdediging of het openbaar ministerie.

De eerdergenoemde straftoemingsvrijheid stelt de feitenrechter in staat om bij de beslissing over de oplegging van straf als bedoeld in artikel 350 Sv, te komen tot een strafoplegging die is afgestemd op de ernst van het bewezen verklaarde feit, de persoon van de verdachte en alle overige betrokken belangen. De grote vrijheid die de feitenrechter bij deze beslissing heeft, brengt ook de verantwoordelijkheid van de feitenrechter mee om – met het oog op de

begrijpelijkheid en de aanvaardbaarheid van de strafoplegging en mede in reactie op wat ter terechtzitting naar voren is gebracht over de strafoplegging – inzicht te bieden in de beweegredenen die in het concrete geval hebben geleid tot de opgelegde straf. In de feitenrechtspraak bestaat – gelet op diverse initiatieven die daartoe zijn ondernomen – in algemene zin ook ruim aandacht voor het belang van een behoorlijke strafmotivering.

Aan de rechtspraak van de Hoge Raad ligt ten grondslag dat de verantwoordelijkheid voor de inhoud en de motivering van de straftoemeting in het concrete geval in belangrijke mate bij de feitenrechter ligt. De Hoge Raad stelt zich daarom als cassatierechter terughoudend op bij de beantwoording van de vraag of de motivering van de beslissing over de straftoemeting toereikend is. (Vgl. HR 5 juli 2022, ECLI:NL:HR:2022:975.)

Het hof heeft bij de strafoplegging in aanmerking genomen dat de advocaat-generaal in hoger beroep heeft gevorderd dat de verdachte zou worden veroordeeld tot dezelfde straf als door de rechter in eerste aanleg opgelegd, namelijk een taakstraf van 150 uren, subsidiair 75 dagen hechtenis, en dat het verzoek van de verdediging inhoudt dat een geheel voorwaardelijke taakstraf wordt opgelegd. Het hof heeft echter geoordeeld dat – op grond van de ernst van het feit, de omstandigheden waaronder dit feit is begaan en gelet op de persoon van de verdachte – een (deels) onvoorwaardelijke gevangenisstraf passend en geboden is. Bij dit oordeel heeft het hof in het bijzonder betrokken dat de LOVS-oriëntatiepunten bij een woninginbraak (zonder recidive) uitgaan van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van drie maanden, dat de woninginbraak in vereniging en met toepassing van geweld tegen twee verbalisanten is gepleegd en dat letselschade is ontstaan bij verbalisant [verbalisant]. Daarbij heeft het hof overwogen dat een deel van de gevangenisstraf voorwaardelijk wordt opgelegd nu de verdachte zijn leven weer redelijk op de rit lijkt te hebben en plannen heeft voor zijn (vervolg)carrière. Gelet op het aanhalen van het wettelijke voorschrift van artikel 63 Sr, heeft het hof tot slot acht geslagen op de omstandigheid dat de verdachte eerder is veroordeeld voor, kort gezegd, gekwalificeerde diefstal en dat hij daarbij is veroordeeld tot een taakstraf.

Het hof heeft met deze op de omstandigheden van het geval en de persoon van de verdachte toegesneden motivering de redenen opgegeven die de straf en de strafsoort hebben bepaald en de omstandigheden benoemd die voor de vaststelling van de duur van de straf van belang zijn. Deze motivering voldoet aan de eisen die artikel 359 lid 5 en 6 Sv stelt, en is niet onbegrijpelijk.

Het cassatiemiddel faalt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:900

Zaaknummer: 22/00659

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en T.B. Trotman

Advocaten: T.T.H.M. Bruers

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Mocht het hof het verweer over de betrouwbaarheid van de voor het bewijs gebruikte verklaring van de aangeefster verwerpen?

Mocht het hof het verweer over de betrouwbaarheid van de voor het bewijs gebruikte verklaring van de aangeefster verwerpen?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt over de verwerping door het hof van een verweer over de betrouwbaarheid van de voor het bewijs gebruikte verklaringen van de aangeefster.

Het cassatiemiddel leidt niet tot cassatie. De redenen daarvoor staan vermeld in de conclusie van de plaatsvervangend advocaat-generaal.

De redactie, juni 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:766

Zaaknummer: 23/01100

Rechters: V. van den Brink, Y. Buruma en A.E.M. Röttgering

Advocaten: R.J. Baumgardt en M.J. van Berlo

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Kon het hof oordelen dat de benadeelde partij recht heeft op vergoeding van immateriële schade?

Kon het hof oordelen dat de benadeelde partij recht heeft op vergoeding van immateriële schade?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt over het oordeel van het hof dat de benadeelde partij [benadeelde 1] recht heeft op vergoeding van immateriële schade omdat de verdachte het oogmerk had zodanige schade toe te brengen.

Op grond van artikel 6:106 aanhef en onder a BW heeft de benadeelde recht op een naar billijkheid vast te stellen vergoeding van immateriële schade als de aansprakelijke persoon het oogmerk had om zodanige schade toe te brengen. In de totstandkomingsgeschiedenis is daarbij bijvoorbeeld gedacht aan het beschadigen of vernielen van een zaak met het oogmerk daarmee immateriële schade toe te brengen. (Vgl. HR 26 oktober 2001, ECLI:NL:HR:2001:AB2775.) Uit die totstandkomingsgeschiedenis volgt dat onder het hier bedoelde ‘oogmerk’ moet worden verstaan de bedoeling om een ander immateriële schade toe te brengen. Daarvoor volstaat niet dat de verdachte opzettelijk een situatie heeft geschapen waardoor aan de benadeelde partij immateriële schade is toegebracht (vgl. HR 26 mei 2020, ECLI:NL:HR:2020:868).

Het oordeel van het hof dat de gevorderde immateriële schade op grond van artikel 6:106 aanhef en onder a BW deels voor vergoeding in aanmerking komt omdat de verdachte met de bewezen verklaarde bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht het oogmerk had de benadeelde partij immateriële schade toe te brengen, is niet toereikend gemotiveerd. Uit de vaststellingen van het hof volgt niet zonder meer dat het oogmerk van de verdachte was gericht op het toebrengen van immateriële schade.

Het cassatiemiddel slaagt. Dit brengt mee dat het cassatiemiddel ook slaagt voor zover dat opkomt tegen de oplegging van de schadevergoedingsmaatregel.

De redactie, juni 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:836

Zaaknummer: 22/00074

Rechters: V. van den Brink, T. Kooijmans en C.N. Dalebout

Advocaten: R.J. Baumgardt en S. van den Akker

Wetsartikelen: 6:106 BW

RECHTSPRAAK

Heeft het hof in strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv niet in het bijzonder de redenen opgegeven waarom het is afgeweken van een door de verdediging naar voren gebracht uitdrukkelijk onderbouwd standpunt?

Heeft het hof in strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv niet in het bijzonder de redenen opgegeven waarom het is afgeweken van een door de verdediging naar voren gebracht uitdrukkelijk onderbouwd standpunt?

Wenk

Het cassatiemiddel klaagt onder meer dat het hof in strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv niet in het bijzonder de redenen heeft opgegeven waarom het is afgeweken van een door de verdediging naar voren gebracht uitdrukkelijk onderbouwd standpunt over het ten laste gelegde en bewezen verklaarde feit, in het bijzonder over het ijzeren voorwerp waarmee de verdachte de aangever naar het oordeel van het hof heeft geslagen.

Wat de raadvrouw van de verdachte op de terechtzitting in hoger beroep naar voren heeft gebracht over de gedragingen van de verdachte en de omstandigheden waaronder de aangever letsel zou zijn toegebracht, kan niet anders worden opgevat dan als een standpunt dat duidelijk, door argumenten ondersteund en voorzien van een ondubbelzinnige conclusie aan het hof is voorgelegd. Het hof is in zijn uitspraak van dit uitdrukkelijk onderbouwde standpunt afgeweken door het ten laste gelegde bewezen te verklaren. In strijd met artikel 359 lid 2 tweede volzin Sv heeft het hof echter niet in het bijzonder de redenen opgegeven die daartoe hebben geleid.

De klacht is gegrond.

De redactie, juni 2024

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 18-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:885

Zaaknummer: 21/04616

Rechters: V. van den Brink, A.E.M. Röttgering en C.N. Dalebout

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 359 Sv

RECHTSPRAAK

Heeft de rechtbank toereikend gemotiveerd geoordeeld dat niet buiten redelijke twijfel staat dat de klager als eigenaar van de in beslag genomen auto moet worden aangemerkt?

Heeft de rechtbank toereikend gemotiveerd geoordeeld dat niet buiten redelijke twijfel staat dat de klager als eigenaar van de in beslag genomen auto moet worden aangemerkt?

Het cassatiemiddel klaagt over de ongegrondverklaring van het klaagschrift, voor zover dat strekt tot teruggave aan de klager van een in beslag genomen auto van het merk Mercedes.

Bij de beoordeling van het cassatiemiddel moet worden vooropgesteld dat de rechter in een geval waarin op grond van artikel 94a Sv beslag is gelegd en een derde in een beklagprocedure op de voet van artikel 552a Sv om teruggave verzoekt, als maatstaf moet aanleggen of buiten redelijke twijfel staat dat die derde als eigenaar van dat in beslag genomen voorwerp moet worden aangemerkt. De rechter moet daarvan in zijn beslissing blijk geven. Als die derde als eigenaar wordt aangemerkt zal de rechter ook moeten onderzoeken, en daarvan blijk moeten geven, of zich de situatie van artikel 94a lid 4 of 5 Sv voordoet (vgl. HR 20 november 2018, ECLI:NL:HR:2018:2144).

De rechtbank heeft geoordeeld dat niet buiten redelijke twijfel staat dat de klager als eigenaar van de in beslag genomen Mercedes moet worden aangemerkt. In het licht van de vaststellingen over de betalingen die door de klager zijn gedaan aan [A] B.V. in verband met de aankoop van de op zijn naam gestelde auto, is dat oordeel niet toereikend gemotiveerd. De enkele overweging van de rechtbank dat zij in verband met de financiële positie van de zoon van de klager, tevens huurder van de auto twijfels heeft met betrekking tot de huurconstructie ten aanzien van de auto, volstaat daartoe niet. Voor zover de rechtbank van oordeel is dat vanwege die huurconstructie zich de situatie van artikel 94a lid 4 of 5 Sv voordoet, is dat oordeel evenmin toereikend gemotiveerd.

Het cassatiemiddel slaagt.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:841

Zaaknummer: 23/02426

Rechters: M.J. Borgers, A.L.J. van Strien en T.B. Trotman

Advocaten: H. Bakker

Wetsartikelen: 94a Sv en 552a Sv

RECHTSPRAAK

Herziening.

Herziening.

De aanvraag tot herziening

De aanvraag tot herziening is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

De aanvraag is gebaseerd op een naar aanleiding van een klacht van de aanvrager gedane uitspraak van het EHRM van 21 november 2023, nr. 56914/17, waarin is vastgesteld dat artikel 11 EVRM is geschonden in de procedure die tot de veroordeling heeft geleid.

De conclusie van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd dat de Hoge Raad de aanvraag gegrond zal verklaren en de zaak op de voet van artikel 472 lid 1 Sv, in verbinding met artikel 471 lid 1 Sv, zal verwijzen naar een ander gerechtshof, opdat de zaak opnieuw zal worden berecht en afgedaan.

De raadsman van de aanvrager heeft daarop schriftelijk gereageerd.

4Beoordeling van de aanvraag

De aanvraag is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 23/04588 H, ECLI:NL:HR:2024:843.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:847

Zaaknummer: 23/04612

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en T. Kooijmans

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: 471 Sv, 472 Sv en 11 EVRM

RECHTSPRAAK

Herziening.

Herziening.

De aanvraag tot herziening

De aanvraag tot herziening is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

De aanvraag is gebaseerd op een naar aanleiding van een klacht van de aanvrager gedane uitspraak van het EHRM van 21 november 2023, nr. 56917/17, waarin is vastgesteld dat artikel 11 EVRM is geschonden in de procedure die tot de veroordeling heeft geleid.

De conclusie van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd dat de Hoge Raad de aanvraag gegrond zal verklaren en de zaak op de voet van artikel 472 lid 1 Sv, in verbinding met artikel 471 lid 1 Sv, zal verwijzen naar een ander gerechtshof, opdat de zaak opnieuw zal worden berecht en afgedaan.

De raadsman van de aanvrager heeft daarop schriftelijk gereageerd.

Beoordeling van de aanvraag

De aanvraag is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 23/04588 H, ECLI:NL:HR:2024:843.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:846

Zaaknummer: 23/04609

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en T. Kooijmans

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: 11 EVRM, 471 Sv en 472 Sv

RECHTSPRAAK

Herziening.

Herziening.

De aanvraag tot herziening

De aanvraag tot herziening is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

De aanvraag is gebaseerd op een naar aanleiding van een klacht van de aanvrager gedane uitspraak van het EHRM van 21 november 2023, nr. 57307/17, waarin is vastgesteld dat artikel 11 EVRM is geschonden in de procedure die tot de veroordeling heeft geleid.

De conclusie van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd dat de Hoge Raad de aanvraag gegrond zal verklaren en de zaak op de voet van artikel 472 lid 1 Sv, in verbinding met artikel 471 lid 1 Sv, zal verwijzen naar een ander gerechtshof, opdat de zaak opnieuw zal worden berecht en afgedaan.

De raadsman van de aanvrager heeft daarop schriftelijk gereageerd.

Beoordeling van de aanvraag

De aanvraag is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 23/04588 H, ECLI:NL:HR:2024:843.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:844

Zaaknummer: 23/04590

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en T. Kooijmans

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: 11 EVRM, 471 Sv en 472 Sv

RECHTSPRAAK

Herziening.

Herziening.

De aanvraag tot herziening

De aanvraag tot herziening is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

De aanvraag is gebaseerd op een naar aanleiding van een klacht van de aanvrager gedane uitspraak van het EHRM van 21 november 2023, nr. 56910/17, waarin is vastgesteld dat artikel 11 EVRM is geschonden in de procedure die tot de veroordeling heeft geleid.

De conclusie van de advocaat-generaal

De advocaat-generaal T.N.B.M. Spronken heeft geconcludeerd dat de Hoge Raad de aanvraag gegrond zal verklaren en de zaak op de voet van artikel 472 lid 1 Sv, in verbinding met artikel 471 lid 1 Sv, zal verwijzen naar een ander gerechtshof, opdat de zaak opnieuw zal worden berecht en afgedaan.

De raadsman van de aanvrager heeft daarop schriftelijk gereageerd.

Beoordeling van de aanvraag

De aanvraag is gegrond. De redenen daarvoor staan vermeld in het arrest dat de Hoge Raad vandaag heeft uitgesproken in de zaak 23/04588 H, ECLI:NL:HR:2024:843.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 11-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:845

Zaaknummer: 23/04591

Rechters: M.J. Borgers, M. Kuijer en T. Kooijmans

Advocaten: W.H. Jebbink

Wetsartikelen: 471 Sv, 472 Sv en 11 EVRM